

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 154. Si quis non possit, vel excusetur ab aperiendo peccato in specie,
an teneatur saltem in genere se accusare de illo, & circa illud elicere
contritionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

1137 Q. 154. Si quis non posset, vel excusetur ab ap-
riendo peccato in specie, an teneatur saltu in ge-
nere se accusare de illo, & circa illud elicere con-
fessionem. R. §. 1. Qui scit se peccasse mortaliter, &
planè nescit, in qua specie, tenetur ita in genere
se accusare de illo, si autem sciat esse in genere,
v. g. justitiæ, tenetur & hoc addere, quia pecca-
tum sic in genere explicatum, quando aliter
non occurrit, est materia sufficiens absolu-
tis, ergo etiam necessaria, Lugo d. 16. n. 532. Di-
cast. d. 9. n. 880. Castrop. pu. 10. n. 3. Tamb. De
conf. l. 2. c. 10. n. 53. Dian. p. 3. tr. 6. R. 66. Stoz. l. 2.
n. 89. Palav. n. 293. Sporer n. 378. Postea autem,
quando recordabitur peccati in sua specie infi-
ma, tenebitur illud sic agnatum iterum confite-
ri, quia est obligatio confitendi in specie infi-
ma, ergo quamdiu hoc non est factum, remanet
obligatio sic confitendi, quando fieri poterit

1138 §. 2. Si quis ob instans vitæ periculum, aut
ne prodat complicem, aut ob aliud grave in-
commodum excusetur, quò minus dicat pec-
catum suum in specie infima, tenetur dicere in
ea specie subalternâ, in qua si dicat, cessabit tale
periculum, sic enim pro nunc satisfit præcepto
quantum moraliter satisfieri potest & debet,
postmodum autem, quando poterit vel allo
tempore vel apud alium Confessarium, in spe-
cie infima confiteri sine ullo ejusmodi pericu-
lo, ad hoc tenebitur, ob rationem jam datam;
patetque ex propositione damnata, quam retu-
li n. 596. Oppositum videtur tenuisse Burgh.
cent. 3. casu 62. hac ratione ductus, quia in-
commodum excusans ab integritate mate-
riali afficit peccatum, prout hoc est à parte rei,
ergo non tantum quoad rationem specificam,
sed

sed etiam genericam; sed patet antecedens esse falsum, nam excusatio afficit peccatum, in quantum est allativum incommodi, ergo cum nullum sit incommodum, si ita in genere aut in specie subalterna explicetur, erit obligatio sic confitendi: hinc Burgh. frustra dicit suam sententiam esse communem, pro qua inter ceteros citat Castrop. p. 11. n. 3. sed isto loco nil habet de quæstione illa, n. 7. autem planè oppositum tenet.

§. 3. Qui ob justam causam confitetur pec- 1139
atum in genere tantum, non tenetur elicere perfectam contritionem de illo, quia peccatum, quod ita ex causa reticetur, habet se veluti peccatum oblitum, quod suppositâ attritione universali remittitur per absolutionem directe cadentem super confessa, ergo cum remittatur vi Sacramenti Pœnitentiæ, non est, cur requiratur perfecta contritio, Lugo Dicast. Leand.
Dian. Burghab. suprà.

ARTICULUS II.

Quando sufficiat Confessio integra formaliter.

R Esp. Etsi ad hoc Sacramentum requiratur 1140
semper aliqua confessio, non tamen semper opus est, ut ea sit integra materialiter, modo sit talis formaliter seu moraliter, id est, quantum moraliter loquendo hic & nunc potest fieri, etsi postea debeas, si possis, supplerre defectum, non statim, sed quando rursum confiteri obligaberis, aut voles. Porrò quando talis Confessio sufficiat, sequentes regule docent.

Rr 5

Prima: